

D66

LKA

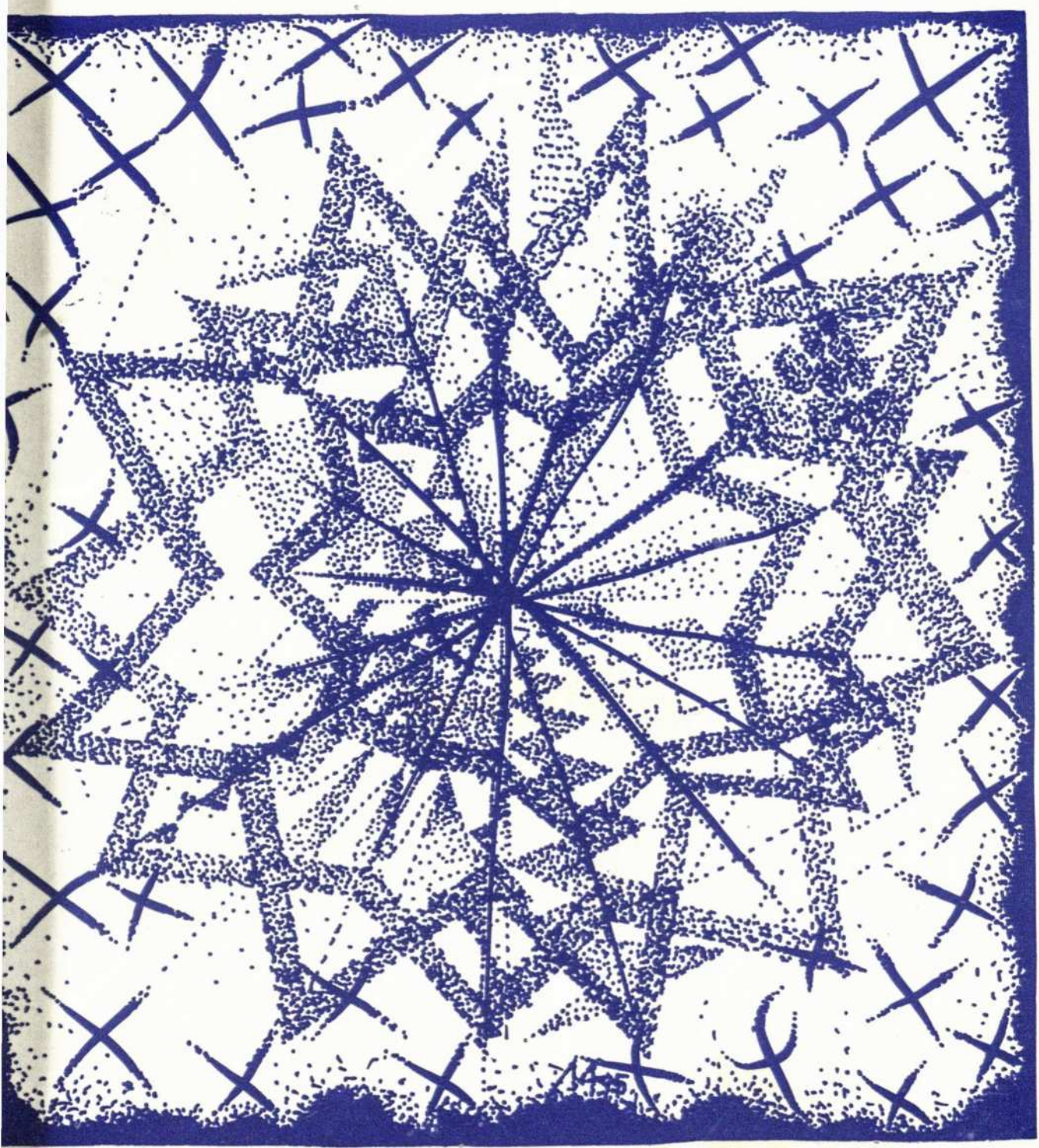
EGLUTÈ

SAUSIS

1995

JANUARY

Vol.46 / Nr.1

EGLUTĖ

SAUSIS / JANUARY / 1995 Vol. 46 Nr. 1

TURINYS

- 1 LINKSMI NAUJIEJI METAI, A. Preisenas
- 7 EŽYS IR VOVERĖLĖ, Pranas Mašiotas
- 9 ŽODŽIAI
- 9 EŽYS, Violeta Palčinskaitė
- 10 KĄ AŠ VEIKSIU ŽIEMĄ Justinas Marcinkevičius
- 11 DIEVO DRAUGAI, vertė N. Nausėdienė
- 20 PELYTĖ — DALYTĖS VIEŠNIA Laimutis B. Švalkus
- 22 AR ŽINAI? N. N.
- 28 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 31 GALVOSŪKIAI
- 32 JUOKAI
- 34 SKAITAU "EGLUTĘ" Nijolė Nausėdienė

*VIRŠELIS — Dail. Noros Aušrienės
SKYRIŲ VINJETĖS:
Zitos Sodeikienės ir
F. Vaitiekūnienės*

*KITAS ILIUSTRACIJAS PIEŠĖ:
Eva Johana Rubin — 2,3,5,6,8,9,10,11
Kazio Veselkos — 22,27*

EGLUTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams užsienyje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — 15 US dol., į Lietuvą ir kitus kraštus — 20 US dol. Atsiųstą medžiagą redakcija taisy ir tvarko savo nuožiūra.

REDAKCIJA: 13154 Sparrow Ct., Lockport, IL 60441.

Vyr. redaktorė (editor) — Nijolė Nausėdienė.

LEIDŽIA: JAV LB Švietimo Taryba

KOREKTORĖ : Regina Kučienė

ADMINISTRATORIUS: Viktoras Kučas

13648 Kickapoo Trail, Lockport, IL 60441.

APDAILA, RINKIMAS, LAUŽYMAS: KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

EGLUTĖ (USPS 169-200) a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$15.00, single copy \$1.50, to Lithuania and other countries, \$20.00 (USA currency). Published by Lithuanian Educational Council of the USA, Inc., 13648 Kickapoo trail, Lockport, Ill 60641. Second class postage paid at Lockport, Ill 660641. Postmaster send address corrections to: EGLUTE, Lithuanian Educational Council of the USA, Inc., 13648 Kickapoo Trail, Lockport, Il 60441.

Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

LINKSMI NAUTIEJI METAI

A. PREISENAS

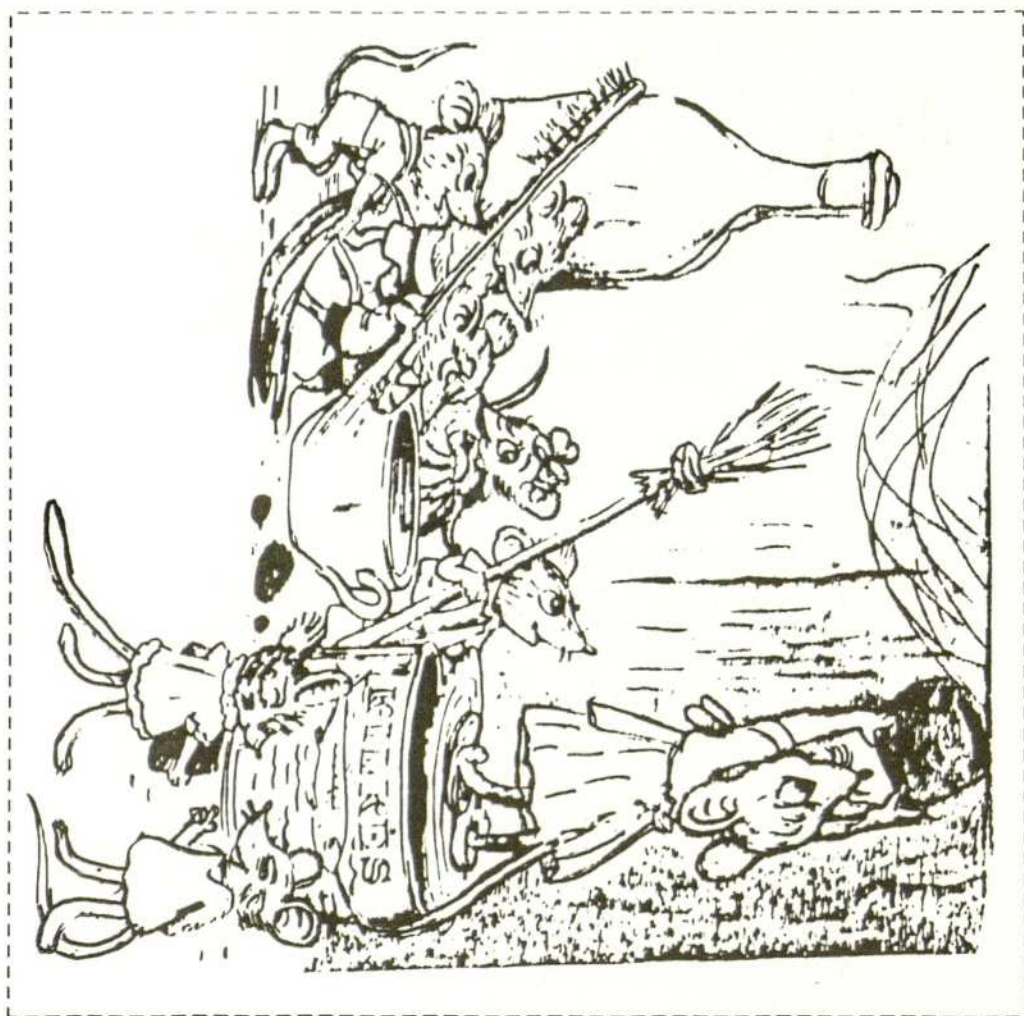

Naktis ilgyn, diena trumpyn,
Užsnigo jau laukus.
Urvan sugrįžusi, pelė
Įspėja peliukus:
"Į spąstus nepakliūkit,
Klausykite mamos,
Naujus metu atšvėsime
Visi savuos namuos!"
Strykt-pastrykt, o-pa-pa, tra-lia-ly-lia-lio!
Tai sutiksime linksmi šiuos metus.
Valio!

Pačiupus gabalą anglies,
 Nuo ryto, nuo ankstaŭs,
 Tik dažo palubius mama,
 Pakol ranka įskaus.
 Peliukai šluoja aslą, —
 Visi tik ruošias, šoka,
 Nesitveria juoku.

Strykt-pastrykt, o-pa-pa, tra-lia-ly-lia-lia!
 Tai sutiksime linksmi šiuos metus.
 Valio!

Naujieji metai jau čia pat,
 Pabels tuoj į vartus.
 Atvilko tėtė iš kažkur
 Kiaurais galais batus.

*Nukarstė seną batą
Voratinkliais plonais,
Skaidriom šukelėm stiklo,
Dryžuotais lopiniais.*

Strykt-pastrykt, o-pa-pa, tra-lia-ly-lia-lia!
Tai sutiksime linksmi šiuos metus.
Valio!

*Ir sako tėtė: "O dabar
Pašoksime kartu.
Aplinkui batą štai gražiai
Sustokime ratu,
Paskui susikabinkim*

Visi už uodegų, —
 Viens, du! Pelių ratelio
 Mums eiti bus smagu!"
 Strykt-pastrykt, o-pa-pa, tra-lia-ly-lia-lio!
 Tai sutiksime linksmi šiuos metus.
 Valio!

Ant švenčių stalo — septyni
 Kotleto trupiniai,
 Saldainio popierėlis dar,

Taip kvepiantis skaniai,
 Ir dar kruopelė kumpio
 Pačiame viduryje, —
 Peliukai nors iš tolo
 Pauostyt gali ją.
 Strykt-pastrykt, o-pa-pa, tra-lia-ly-lia-lio!
 Tai sutiksime linksmi šiuos metus.
 Valio!

Atėjo ir senele čia
 Pabūt, pasižiūrėt,
 Pavakaruoti su visais,
 Vaikais pasigėrėt.
 Ant bulvės lyg sūpynėj

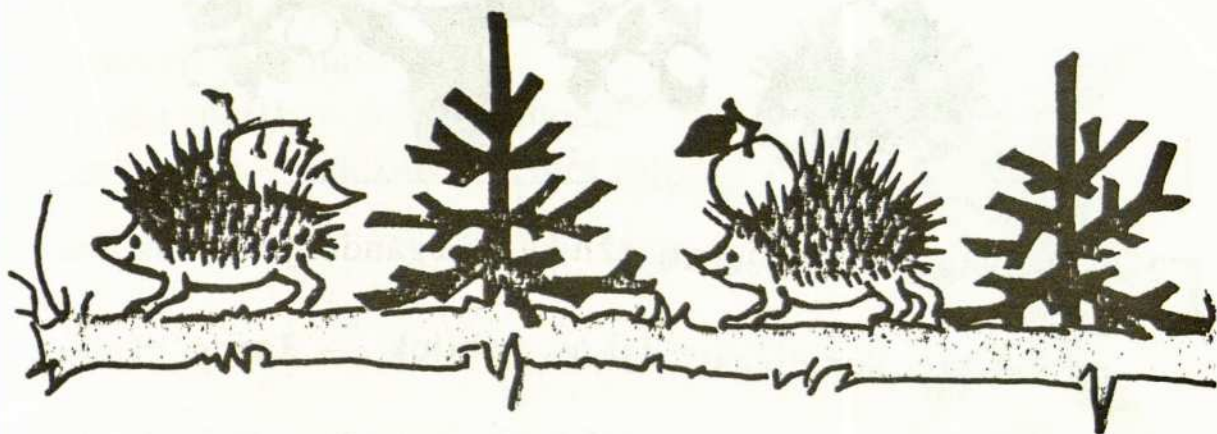

*Sau supas pamaži, —
Aplinkui bėginėja
Anūkai jos maži.
Strykt-pastrykt, o-pa-pa, tra-lia-ly-lia-lio!
Tai sutiksime linksmi šiuos metus.
Valio!*

*Netyla klegesys, juokai
Netyla ir daina,
Kol tėtė taria: "Na, vaikai,
Miegot eime. Gana!"
Peliukai taisos guolį
Pasieniuose visuos,
Bet ir sapne peliukai
Dar šoks vis ir dainuos.
Strykt-pastrykt, o-pa-pa, tra-lia-ly-lia-lio!
Tai sutiksime linksmi šiuos metus.
Valio!*

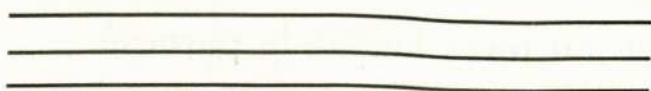

*Senelė sergės, nemiegos,
Viena svarstys ilgai:
“Laimingi bus per šiuos metus
Visi maži vaikai.
Jei spąstai nepačiups dar,
Jei sveikata tesės, —
Po metų vėl sueisim,
Ir vėl vaikai klegės...”
Strykt-pastrykt, o-pa-pa, tra-lia-ly-lia-lio!
Tai sutiksime linksmi šiuos metus.
Valio!*

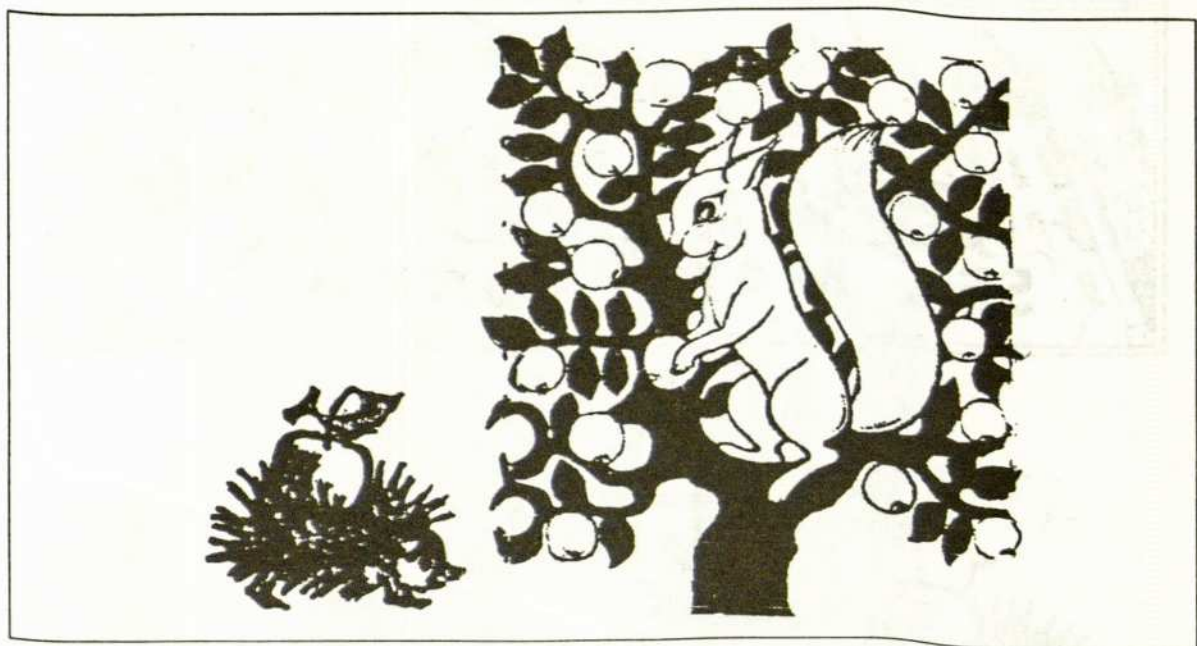
EŽYS IR VOVERĖLĖ

PRANAS MAŠIOTAS

Ežiukas bėgo pro obelį. Obelyje šokinėjo voverėlė. Pamačius Ežiuką, voverėlė metė į jį obuoliu. Ežiukas išsigando ir susitraukė į kamuolį. Tuomet voverėlė ėmė raškyti obuolius ir laidyti į ežiuką. Obuolys kaip kris, taip ir įkliuva ežiuko spygliuose — visą kailėlį obuolių prisagstė. O ežiukas nežino, kas ir kuo į jį mėto — tūno susirietęs ir laukia, kuo tas mėtymas baigsis.

Kai voverėlei nusibodo obuoliai mėtyti, ežiukas išsitiesė, apsidairė ir, nieko arti nematydamas, šoko bėgti į lauką pas pačią. O voverėlė juoktis!

Ežienė, pamačius atbėgantį ežiuką, išsigando jo ir susirietė už grumsto.

— Pačiuote, kur dingai? Tai aš, nebijok, — šaukia ežiukas.

Ežienė pažino ežio balsą, pasižiūrėjo pro grumstą ir dar labiau išsigando.

— Iš kur toks grįžti? Kas tau ką padarė?

Ežiukas pasisakė, kur buvęs. Tik tuomet ežienė pamatė, kad jos vyras obuoliais apsigalvotas; ėmė rinkti nuo jo obuolius ir mėtyti vaikams. Sako:

— Pažaiskit, tai tėvas lauktuvių parnešė.

Pati dar kartą išklausinėjo, kur ežiukas buvo, ir sako vyrui:

— O dabar pagalvokim, kas galėjo į tave obuoliais mėtyti.

Ilgai galvojo ežiukai. Paskui ežienė sako:

— Tai sakai — voverėlė medyje juokėsi? Jau žinau: tai ji ir mėtė obuoliais. Aną dieną ji, šokdama iš medžio, į mane kojas susibadė ir paskui kažin kuo į mane mėtė.

— Tai ko aš taip išsigandau?

— Ir mane taip prigašdinai, neišmanėli.

Ir abudu, linksmi supupsėję, nubėgo su vaikais obuoliais mėtyti.

V ŽODŽIAI

laidyti — mėtyti
tūno — pasislėpęs
raškyti — skinti
pačią (pati) — žmona (žmona)
grumstas — sudžiūvęs žemės gabalas

EŽYS

VIOLETA PALČINSKAITĖ

Oi ežy, ežy, ežy
Ką spygliuose neši?

— Ogi matot, ripu tapu, —
Visa šusnį klevo lapų.

Rausvą obuolį iš sodo,
Štai ir viskas, kaip atrodo.

— Pasakyk, dygus vikruoli,
Kaip taisysi žiemai guolį?

— Netrukdykit, ripu tapu, —
Po medžiu, iš aukso lapų.

KĄ AŠ VEIKSIU ŽIEMĄ

JUSTINAS MARCINKEVIČIUS

Visos gėlės jau nuvytę,
Liūdna be gėlių.
Vėjas ūžia, medžiai šlama,
Aš per žiemą tau, mamyte,
Būsiu žiedeliu.

Vėjas ūžia, medžiai šlama,
Paukščių jau nėra.
Aš per visą žiemą, mama
Būsiu tau gera.

Aš lakštingala tau suoksiu
Lėlę supdama.
O kai garsiai nusijuoksiu,
Pasibaigs žiema.

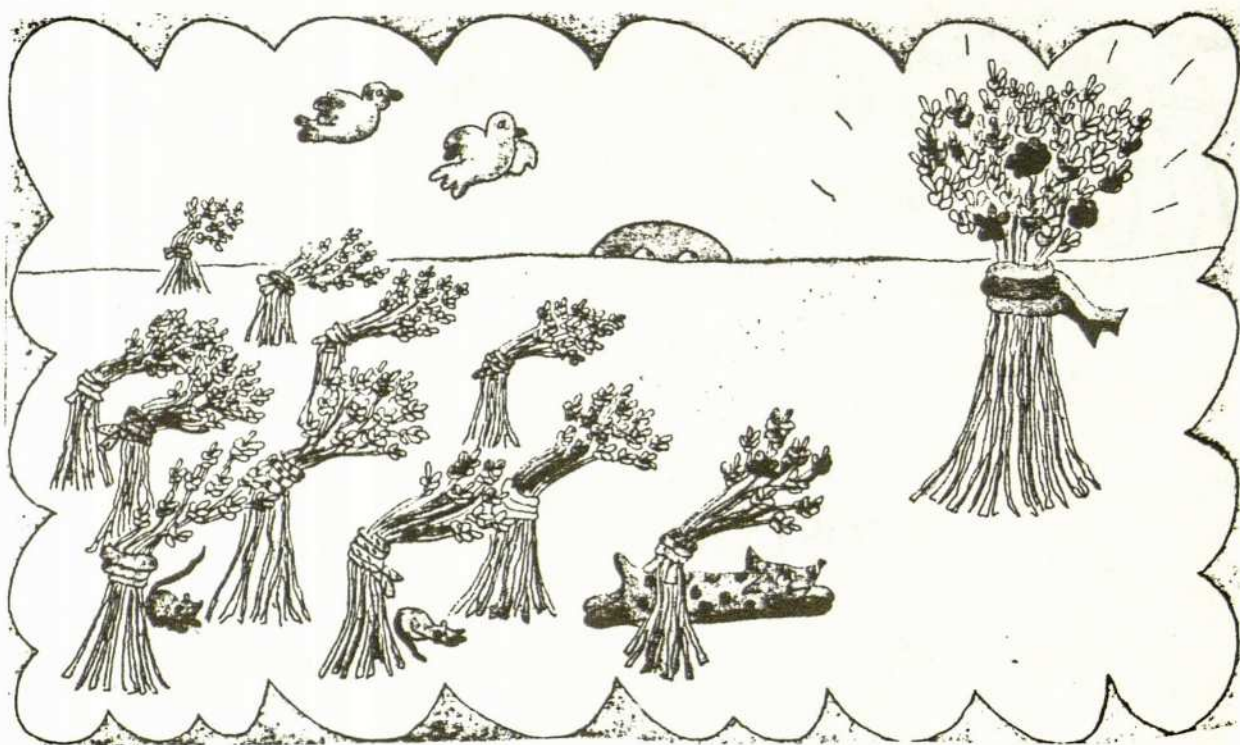

JUOZAPAS IR JO NUOSTABUSIS ŠVARKAS

*Iš Marcia Williams knygos "Joseph and his Magnificent
coat of many colors"*

Tais senais laikais Kanų žemėje gyveno ūkininkas, vardu Jokūbas. Jis turėjo dvylika sūnų. Iš visų sūnų Jokūbas labiausiai mylėjo Juozapą.

Jis jam padovanojo nuostabų, labai spalvingą švarką. Tai labai supykde jo brolius. Jie pradėjo pavydėti jam ir ėmė jo nekęsti. Juozapas dažnai sapnuodavo labai reikšmingus sapnus. Tiktai jo broliai nenorėjo jų visai klausyti. Tėvas dažnai priversdavo juos sėsti ir klausyti ką kalba Juozapas.

Savo pirmame sapne Juozapas sapnavo, kad jis ir jo broliai rišo kukurūzus. Jo brolio surišti kukurūzų pėdai buvo visi nulinkę, o Juozapo — stovėjo tiesūs.

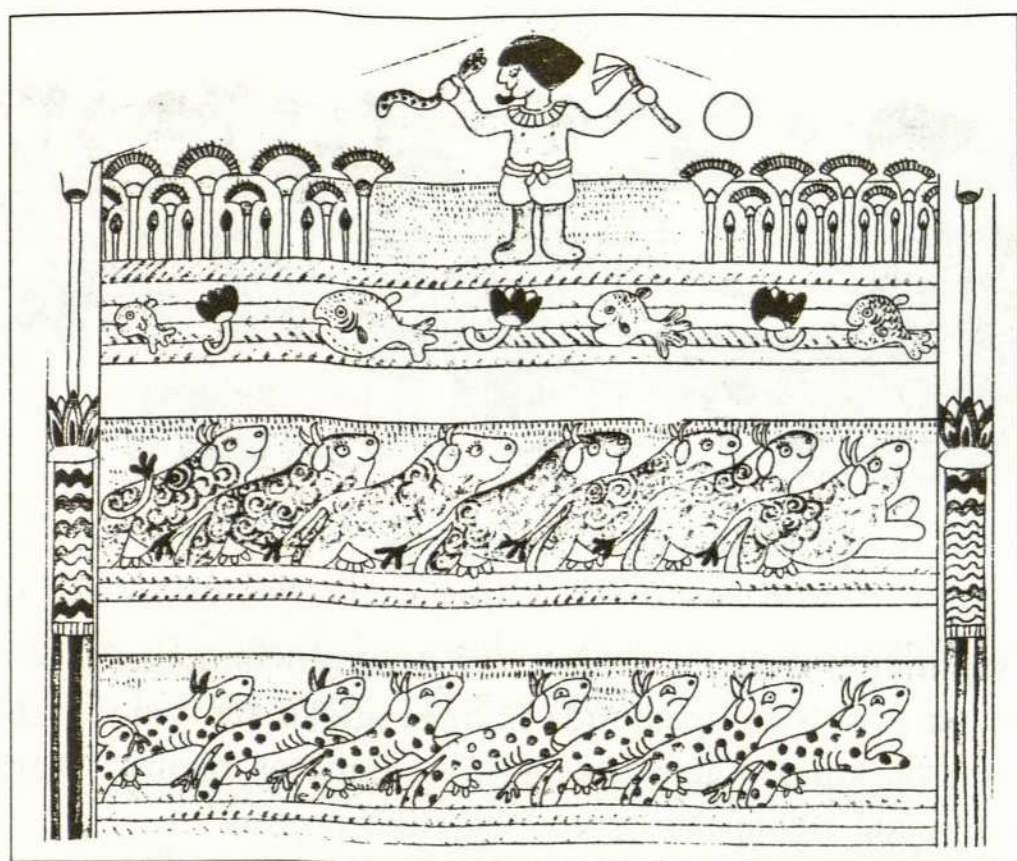
Kitąkart Juozapas sapnavo, kad saulė, mėnulis ir vienuolika žvaigždžių lenkėsi prieš jį, lyg prieš kokį karalių. Juozapo tėvas tikėjo, kad šie sapnai išpranašauja Juozapui reiškmingą ateitį, kad jis bus didelis valdytojas. Juozapo broliai supyko, nes nenorėjo būti Juozapo valdomi. Supykę jie ėmė vaikyti visas tėvo avis. Jokūbas

pasiuntė pas juos Juozapą, kad jis juos visus sutramdytų. Pamatę Juozapą ateinant, jie nutarė jį nužudyti ir pameluoti tėvui, kad jį sudrąskė žvėrys. Tada jie galvojo, kad tėvas daugiau mylės ir gerbs juos. Tiktai vienas iš brolių, vardu Reubenas, maldavo brolius nenužudyti Juozapo.

Tada broliai nutarė Juozapą parduoti pirkliams. Po to jie krauju ištepė Juozapo švarką ir grįžo namo. Jokūbo širdis plyšo iš sielvarto, sužinojus, kad jo mylimiausią sūnų sudrąskė žvėrys. Jis apsivilko maišu ir visą naktį liūdėjo sūnaus.

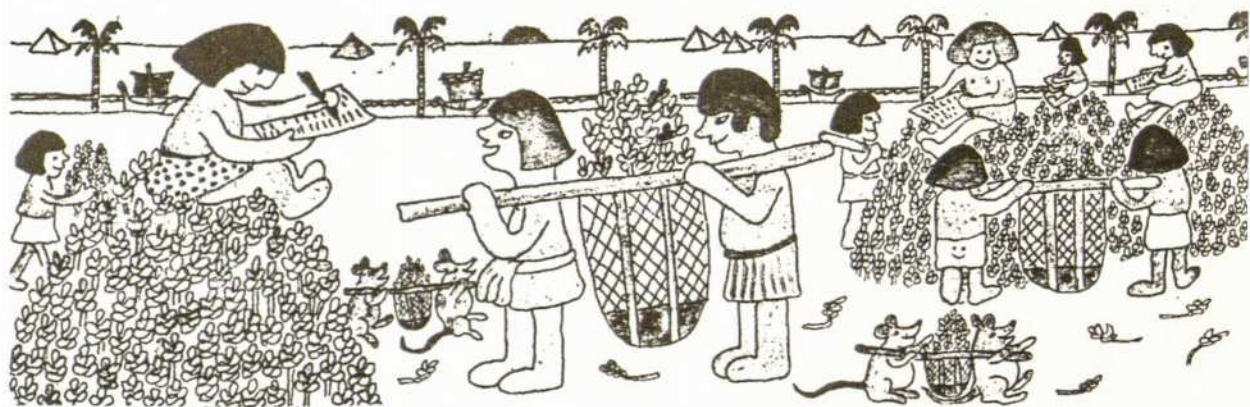

OEgipte Juozapas buvo parduotas į vergiją. Tiktai Dievas globojo Juozapą ir jam sekėsi iki jis nepakluso faraono Potifaro žmonai. Ji norėjo jį suvilioti, bet jis nesutiko. Tada ji supykusi primelavo savo vyrui, kad Juozapas yra išdavikas ir faraonas įsakė Juozapą įmesti į kalėjimą.

Du metus Juozapas išbuvo kalėjime. Visi kaliniai mėgo ir gerbė Juozapą. Jis jiems labai sumaniai išaiškindavo jų sapnus. Tiktai pačiam Juozapui buvo labai liūdnos ir skaudžios dienos.

Vieną dieną faraonas sėdėjo giliai susimąstęs. Jis niekaip negalėjo suprasti ką galėtų reikšti jo du susapnuoti sapnai. Faraoną pasiekė kalbos, kad Juozapas labai gerai sugeba išaiškinti visus sapnus. Faraonas įsakė atvesti Juozapą. Jis papasakojo sa-

vo sapnus. “Pirmame sapne”, — pasakojo faraonas”, — “aš stovėjau prie Nilo upės, tada iš upės atlėkė septynios riebios karvės, paskui jas atsekė septynios dėmėtos bjaurios karvės ir jos suėdė riebiąsias karves, bet liko plonos”.

“Kitame sapne” — tęsė faraonas, — “aš sapnavau septynias pilnas kukurūzų burbuoles, augančias ant vieno stiebo. Ant to pačio stiebo buvo kitos labai menkos burbuolės. Tos menkosios prarijo riebiąsias burbuoles”.

“Riebios karvės ir pilnos kukurūzų burbuolės”, — aiškino Juozapas, — “reiškia Egiptui pilnus septynius metus derliaus, o plonos karvės ir menkos burbuolės reiškia Egiptui septynius badmečio metus. Ir dėl šitokio Dievo perspėjimo jūs turite paskirti išmintingą valdytoją, kad tas per visus derliaus metus sugebėtų pripildyti pilnus aruodus ir būti pasiruošusiems sutikti badmečio metus. Tokiu būdu Egiptas išvengs bado”.

Faraonas buvo labai patenkintas šitokiu išmintingu jo sapnų išaiškinimu ir paskyrė Juozapą maisto valdytoju. Jis jam davė auksinę grandinę ir žiedą. Apvilko jį gražiais rūbais, davė arklius ir taip Juozapas tapo viso Egipto valdytoju. Juozapas vedė ir turėjo du sūnus. Visas Egiptas gerbė Juozapą. Jis pristatė sandėlių ir pripildė juos maisto atsargomis.

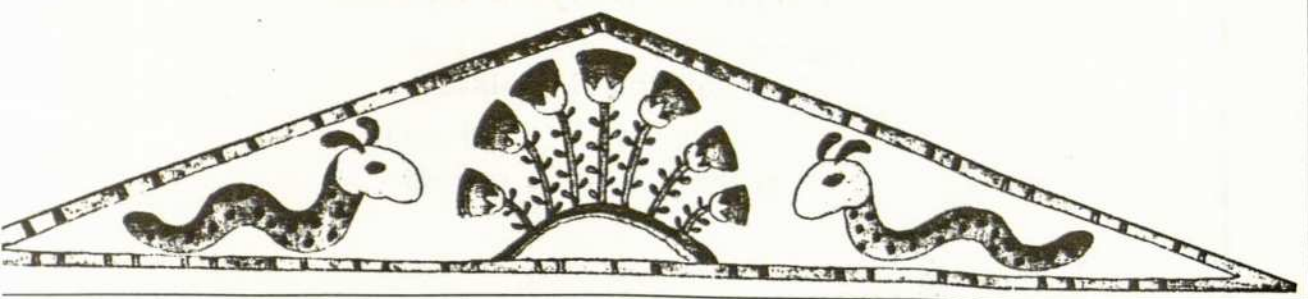
Septyni derlingi metai praėjo ir netrukus baisus badas nusiaubė per visą Egiptą. Juozapas atidarė maisto sandėlius ir pardavinėjo grūdus. Žmonės pas jį keliavo iš tolimiausių kraštų, nes badas siautėjo visur.

Kanų žemės žmonės taip pat išgyveno bado laikotarpį. Jokūbo visa šeima badavo. Kai Jokūbas išgirdo, kad Egipte pardavinėja grūdus, tai jis savo sūnus nusiuntė į Egiptą, kad jie nupirktų grūdų.

Broliai, atvykę į Egiptą, puolė ant kelių prieš Juozapą. Juozapas atpažino savo brolius, bet tie jo neatpažino. Juozapas tyčia pasakė sargybiniams, kad jo broliai yra šnipai. Jis norėjo patikrinti ar jo broliai dar yra negeri ir klastingi. Juozapas liepė paimti į nelaisvę jauniausiąjį Benjaminą, o kitus brolius išvarė. Broliai žinojo, kad jų tėvui plyš širdis iš skausmo, dėl jauniausiojo sūnaus netekimo. Todėl jie maldavo ir meldė Juozapą, kad paimtų juos į nelaisvę, o paleistų Benjaminą. Juozapas pamatė, kad dabar jo broliai yra pasikeitę į gerąją pusę. Jis pamatė, kad jie myli Benjaminą ir savo tėvą, ir pasirengę už

juos pasiaukoti. Labai apsidžiaugęs tokiu brolių pasikeitimu, Juozapas juos apkabino ir pasisakė, kas jis esąs. Jis liepė broliams grįžti į Kano žemę ir atgabenti į Egiptą tėvą ir jų visas šeimas.

Juozapas labai iškilmingai visus priėmė. Faraonas jiems išdalino derlingas žemes ir jie ten pasiliko ūkininkauti.

Po septynerių metų pasibaigė bado metai. Žmonės, dėka Juozapo, juos atlaikė. Ačiū Dievui, kuris atvedė Juozapą į Egipto žemę.

Pelytė — Dalytės viešnia

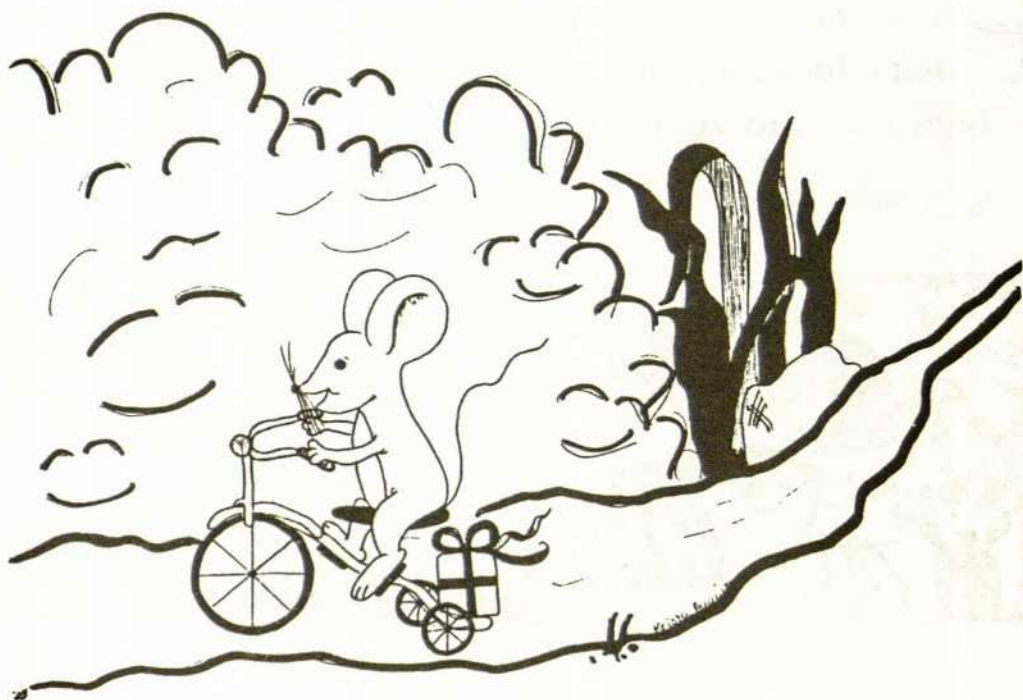
Laimutis B. Švalkus

Pasipuošusi Pelytė
Skuba, rieda pas Dalytę.
Dar, įdėjus į bagažą,
Dovanėlę gražią veža.

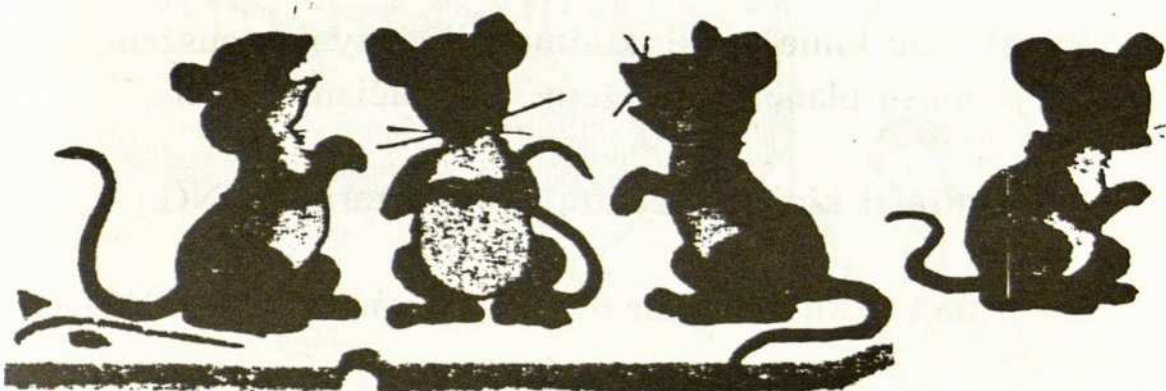
Puikus josios triratukas,
Jo ratukai zir zir sukas.
Čia pakalnė, čia
kalniukas,
Net nepaveja arkliukas.

Ir skubiai per Vilnių,
Kauną
Klaipėdon Dalytė šauna.
Ten gimtadienio dienoj
Bus viešnia ji Lietuvoj.

Kaip iš anksto suplanuota,
Kels Dalytė šaunią puotą,
Daug privirs ir daug
prikeps
Ir visiems visko užteks.

Duos riestainių, duos pyrago,
Duos midaus iš stumbro rago,
Dar, be to, Pelytė gaus
Gardaus sūrio ir medaus.

Įsilinksminus Pelytė
Sveikins nuoširdžiai Dalytę,
Dovanėlę jai paduos,
Apkabins ir pabučiuos.

O Dalytė penkių metų
Vis sakys jai: ačiū, ačiū!
Dar gėlyčių jai priskins
Ir saldainiais pavaišins.
Bus kalbėlių iki valiai,
Sveikins dėdės ir seneliai.
Sveikins tėtis ir mama,
Ir tetulė tolima.

Visi stos linksmi į ratą,
Pakels tostą į sveikatą,
Laimės, džiaugsmo visados
Palinkės ir užgiedos:
ILGIAUSIŲ METŲ...,
LAIMINGŲ METŲ...

Žodis “Kinija” kinui yra svetimas, nesuprantamas, visai bereikšmis.

Pagal senų kiniečių įsitikinimus, iš devynių sausžemio plotų sulipdytoje mūsų planetoje, jų žemė yra pačiame centre.

Ideografiniai kiniečiai centrą žymi ir taria ČUNG.

Ilgus metus kiniečiai savo valstybę vadino: “ČUNG-KVO-

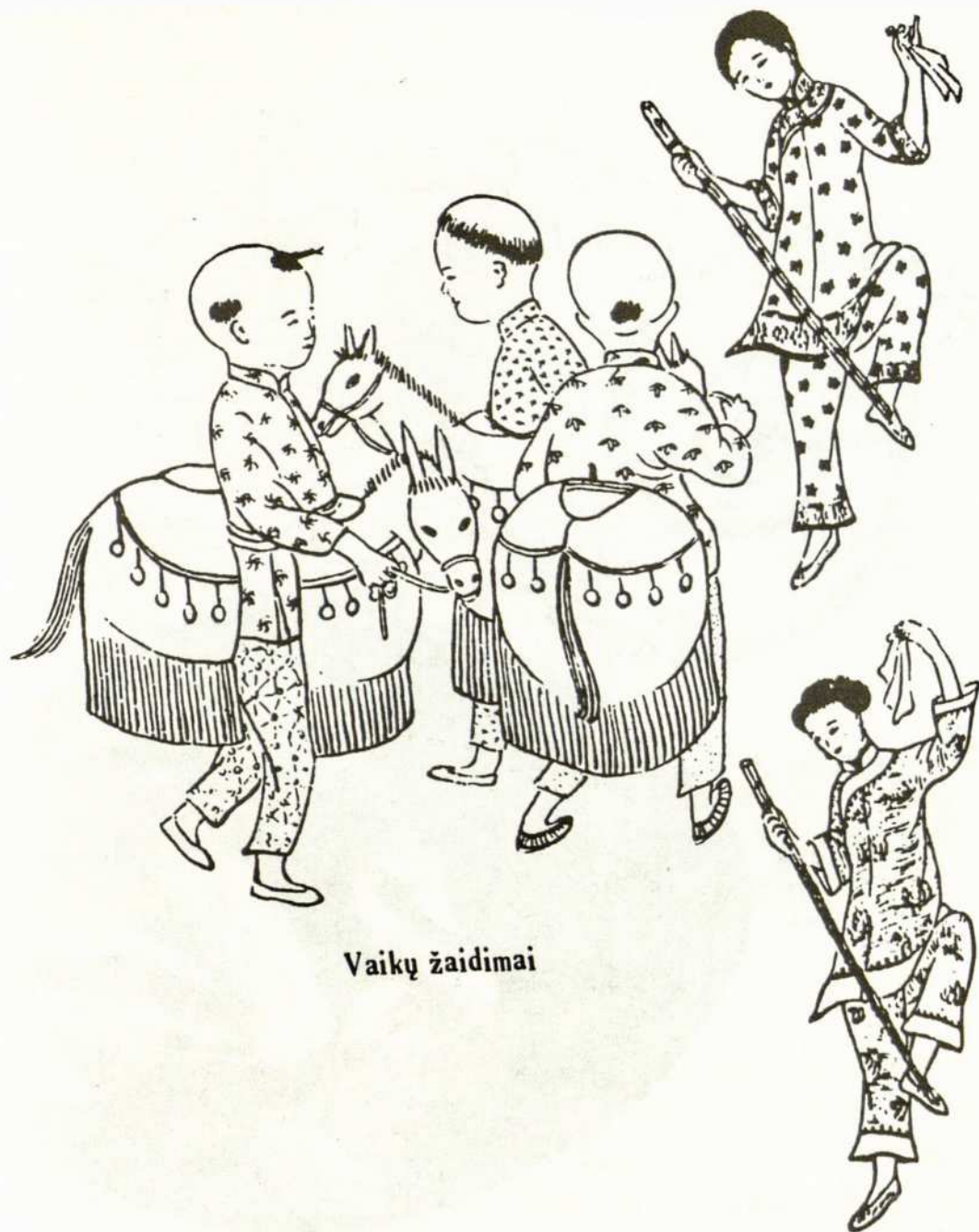
VONG”, kur “KVO” reiškia karaliją, imperiją, o “VONG” — valdovą, karalių jungiantį dangų su žeme.

Kitas daug romantiškesnis Kinijos vardas yra ČUNG-VA. Kur “VA” reiškia gėles,

gėlyną, gėlių žydėjimą. Taigi pagal kiniečius, tai jų valstybė vadinasi “Centrinė žydinti karalija”.

Čiang-Kaišeko valdymo laikais buvo pridėtas dar žodis “MIN” — reiškiantis tautą. Ir nuo tada Kinija buvo vadinama — “ČUNG-VA-MIN-KVO” t.y. “Centrinė žydinti respublika”.

Vaikų žaidimai

O nuo 1949 m. Mao-Cetungas Kinijai dar pridėjo žodį “Yan” — reiškiantį žmogų, pilietį, valstietį. Ir nuo tada komunistinė Kinija ėmė vadintis — “ČUNG-VA-YAN-MIN-KVO” t.y. “Centrinė liaudies respublika”.

Norint pasakyti “kinas”, tai šalia paprasčiausio Čung-kvo-yan, galima dar sakyti: “Han-yan” arba “Tang-yan”, kurie reiškia garbingųjų HAN ir TAN dinastijų palikuonį. Taip kreipdamiesi į kinietį mes jam parodysime ypatingą pagarbą.

Pats pasaulis buvo lyg didžiulis vištos kiaušinis. Tame kiaušinyje, visiškoje tylumoje ir tamsoje, susirietęs giliai miegojo Pan Gu. Jis taip miegojo 18,000 metų. Pagaliau pamažu jis pradėjo atbusti. Palengva jis atidarė akis. Aplinkui buvo visiška tamsa. Jokio garso, jis tik girdėjo savo paties alsavimą. Tas jį labai supykde ir jis ėmė spardytis. Staiga pasigirdo kiaušinio lukšto krekštelėjimas, kai jis savo koja pramušė jį. Aplinkui viskas prašviesėjo. Kai kas pradėjo kilti aukštyn, o kai kas ėmė leistis žemyn. Taip Pan Gu davė pasauliui pradžia ir dangus atsiskyrė nuo žemės.

Netrukus atsirado šviesa ir Pan Gu galėjo matyti kas aplinkui darosi. Jis buvo patenkintas. Tiktai jam pasirodė, kad dangus su žeme per daug yra arti vienas kito. Pan Gu pabijojo, kad jie ir vėl gali abu susijungti. Tada jis tvirtai atsistojo ant žemės ir, iškėlęs abi rankas į viršų, nustūmė dangų labai toli nuo žemės.

Šitoks dangaus nuo žemės atskyrimas, Pan Gu išsėmė visas jėgas. Milžinas Pan Gu parkrito ant žemės. Jis jautė, kad jis jau mirs. Paskutinis jo iškvėpimas padarė vėją ir debesis. Milžinas dar kartą giliai atsiduso ir, iš jo vidaus išėjęs gilus garsas, padarė audras su griaustiniu ir perkūnijomis.

Po savo mirties Pan Gu norėjo palikti pasaulį gražų ir gražiai sutvarkytą. Iš savo milžiniško kūno jis padarė kalnus, o jo rankos ir kojos nutiesė slėnius. Jo galingi raumenys nusitiesė į laukus. Pan Gu kraujas nutekėjo į upelius. Jo kūno oda ir plaukai pavirto gražiausiais miškais ir gėlėmis. Jo dantys ir kaulai įsmigo giliai į žemę ir pavirto akmenimis bei brangakmeniais.

Šitoks dangaus nuo žemės atskyrimas, Pan Gu išsėmė visas jėgas.

Milžinas Pan Gu parkrito ant žemės.

Okaip apie dangų? Pan Gu norėjo palikti dangų taip pat gražiai sutvarkytą. Jis nurovė savo barzdos ir galvos ilgus plaukus ir tie pakilo į dangų, pavirsdami žvaigždėmis, kurias mes matome naktį žybciojančias. O savo ašaras ir prakaitą Pan Gu pavertė į liūtų, kad jis laistytų miškus ir laukus. Jo viena akis pavirto į saulę, o kita — į mėnulį.

Kiniečiai galvoja, kad Pan Gu nemirė, nes jis iš savo kūno sukūrė pasaulį, tad jis gyvena su mumis. O kadangi jo akys yra saulė ir mėnulis, tai jis nuolatos stebi mus. Jie tiki, kad kada saulė skaisčiai šviečia, tai Pan Gu yra laimingas ir šypsosi mums.

*Iš Shui-Yuan-ming ir Stuart Thompson knygos "Chinese stories"
vertė Nijolė Nausėdienė.*

Daiva Nelson

V ZIEMA

**Raminta
Slapšytė**

Žiema yra
Šalčiausias laikas,
Bet vis tiek įstengia įnešti
Džiaugsmo ir šilumos į mano širdį.

Žiema yra
Laikas ir metas
Praleisti lauke slidinėjant, čiuožiant
Ir angelus piešiant pūkuotame sniege.

Žiema yra
Laikas pabėgti nuo lauko šalčių
Ir prie degančio židinio,
Pamažu gerti kakavą.

Žiema yra ypatinga iš visų laikų:
Ji suteikia man progą stebėtis
Gyvenimo verte ir brangumu,
Kol laikas nepabėgs.

KOKS KEISTAS AMŽIUS

Rasuolė Tumosaitė

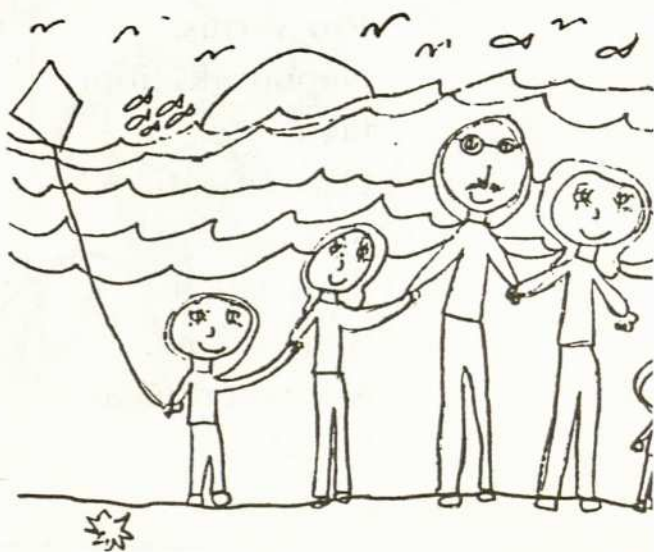

Koks keistas amžius...
Rodos dar vaikai,
Tačiau ne vaikiškai rimti ir susimąstę.
Ir jau nekart likimo nubausti,
Dažnai mes imame gyvenimo nekęsti.

Koks keistas amžius...
Rodos Tu — ne Tu.
Ir viskas nesuprantama ir keista,
Ir jau gyvenimo prasmės ieškot imi
Ir nori sužinot,
Kas leista ir neleista.

Koks keistas amžius...
Ir širdis pilna jausmų.
Ji plazda, daužosi ir nenurimsta.
Tu nori draugo, jo švelniųjų bučinių,
Ne vienkartinės meilės suklaidintos.

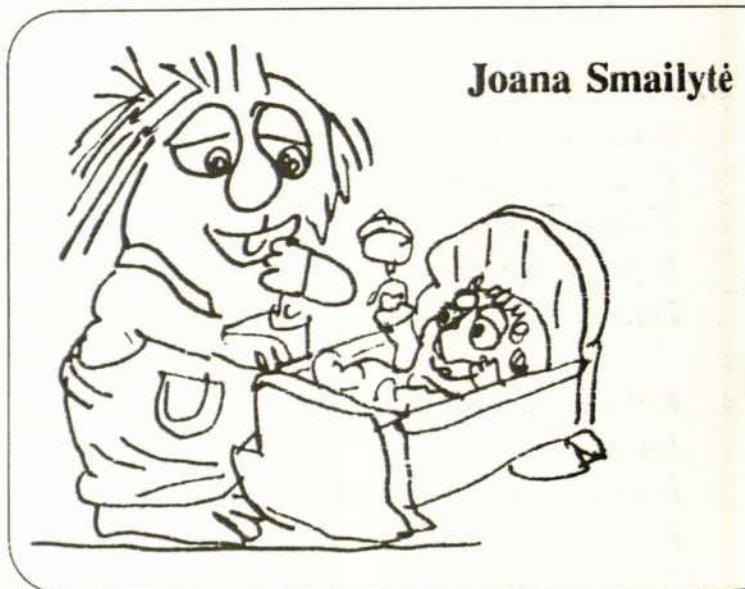
Tu nori viską sužinot ir išmatuoti širdimi,
Bet neskubėki, dar palauki...
Kažkur Tu taip skubi,
Kažko lyg lauki...
Pats net nesuprasdamas, kodėl ir ko...

Toks keistas amžius...
Norim būt suaugę,
Bet dar nors truputį pabūkime
vaikais,
Ir taip gyvenime skubėt neverta.
Vis tiek reiks eiti tais pačiais
Tik mums skirtais —
Gyvenimo keliais...

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Šalta, balta,
Bet smagu —
Apsivilkus
Bėgt keliu,
Į mokyklą
Pro vartus,
Nepravaikščiotu
taku.
Gali čiuožti,
Slidinėti.
Šiais laikais,
Balta žiema,
Net rekordiškai —
Šalta!

Jei aš eisiu joti, joti,
Jūs turėsit man paploti.
Jei tu žirgą pabalnosi,
Aš sakysiu: "Einam
joti!"

Nomeda Girniūtė, 9 m.,
Westford, MA

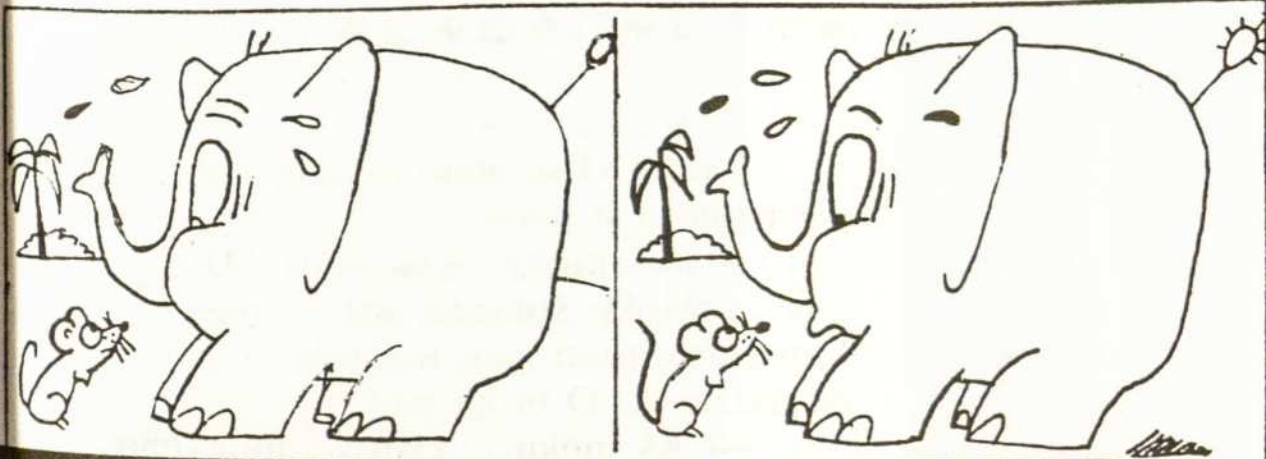
★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

PAŽAISKIME KARTU

Atspėk, kurio berniuko kokia kepurė.

Nupiešė Ramūnas Graželis

Surask 16 skirtumų

Atsiuntė Jūratė Malinauskaitė

Rytą Sigutė rūpestingai nusiprausė kaklą, rankas, išsivalė dantukus.

— Šiandien bus sanitarinė komisija!

Bet iš mokyklos mergaitė grįžo liūdna.

— Kas nutiko? — paklausė mama.

— Visai be reikalo taip stropiai nusiprausiau. Komisija į mūsų klasę neatėjo!

— Prašau išvardinti tris Afrikos žvėris,
— sako mokytoja.

— Du krokodilai ir vienas liūtas!

— Turiu tris obuolius, o mūsų keturi.
Kaip pasidalinsime?

— Išvirk, mamytė, kompotą!

Į antrą klasę atėjo mokinyš. Jo draugas per pamoką ir sako:

— Aš moku skambinti “Du gaide-
lius”... Moku šokinėti ant vienos kojos...
Moku dresiruoti katę ir daryti iš popieriaus
balandžius... O tu ką moki?

— Aš moku... klausyti mokytojo! —
atsakė naujokas.

Rasa vaikščiojo kieme. Grįžo šlapia nuo galvos iki kojų.

Mama išsigando.

— Kur tu taip sušlapai?

Rasa verkdamas:

— Už vandens užkliuvau!

Klauso laidą vaikams. Staiga radijas nutilo.

— Tėveli, kodėl radijas taip ilgi galvoja?! — klausia Rasa.

Daina žiūri į mamos vaikystės dienų fotografiją:

— Kas čia?

Mama:

— Aš?

Nustebusi:

— Tu-u? Pasidaryk vėl tokia!

— Petriuk, kodėl vakar nebuvai mokykloje? — klausia mokytoja.

— Buvau, tik mokykloje jau nieko nebuvo.

Vakare šeima susėdo pasižiūrėti televizijos programos. Motina paklausė penkerių metų dukrytę:

— Kur tavo lėlytė, Maryte?

— Paguldžiau miegoti. Juk filmas — tik suaugusiems!

SKAITAU “EGLUTĘ”

NIJOLĖ NAUSEDIENĖ

Kiekvieną dieną,
Atskleidžiu naują —
Lapelį vieną.

Veriasi vienas
Pasakų vartais,
Kitas eilėraščių pynėm —
Suvertas.

Veriasi trečias, —
“Dievo draugai”
Mes susimąstom, galvojam
Giliai.

“Juokų skyrelyje” —
Juokiamės linksmi,
Verčiame kitą —
Galvojam rimtai.

Skaitykit “EGLUTĘ”
Ir duokit kitiems,
“EGLUTĖ” įdomi —
Lietuviams visiems.

